

NYA DAGLIGT ALLEHANDA

Torsdagen den 14 Maj 1908

Under ett flerårigt slapphetsregemente hafva våra myndigheter förfallit i ett mandarintadt tillstånd, hvares enda lifsyttningar bestått uti yrkande på löneförbättringar. Vid sådana uppträden, som i dagarne skett under majdemonstrationerna och uppe i Norrland, är allmänna yttrandet af våra myndigheter: Ja, se sådant skall man röra i så litet som möjligt. Ja, sådan är andan inom kåren, ske upplopp och våldshandlingar från socialisterna, är det alldeles tillräckligt, att myndigheterna protokollföra de inkomna rapporterna om illdåden, binda in dem i häften, och sätta upp dem i arkiven. Då har den svenska byrakraten gjort sin plikt.

Hvad få vi, den laglydiga delen af folket, för nytta af våra tjänstemän? Jo, sedan rapporterna en gång vandrat till Statistiska byrån, få vi t. ex. år 1925 veta, att i nådens år 1908, voro så och så många upplopp begångna af socialisterna, så och så många arbetsvilliga ihjälslagna, i den eller den staden har burits ett visst antal fanor med samhällsomstörtande inskription, och så få vi upplysning om, att det onda förvärrats på senare tiderna, hvarom fullständiga statistiska upplysningar komma att lämnas efter loppet af tio år.

Hade Lars Stendahl varit polismästare i Stockholm, är antagligt, att några sådana fanor, som nu förekommo i demonstrationståget, icke funnits, ty Stendahl har visat sig vara en karl, som kan hålla ordning och har öppna ögon, men till polismästare passar han naturligtvis icke, han har ju ingen akademisk examen, ej heller är han passabel för den högre societeten, och allra minst passar han för herrar socialister, som fordra en mycket "human behandling". Man må säga hvad man vill om ryska polisens brutalitet och alla dess fel, men en sak får man beundra hos dem, modet och plikttroheten, ty under de svåra kravaller, som dagligen ägde rum i Petersbug 1906, kunde man få se ensamma poliser göra front mot tusentals banditer. Visserligen blef polisen ihjälslagen, men först sedan han expedierat ett halft dussin banditer, föll han som en tapper soldat. Vårt polisbefäl i Stockholm skulle hafva åtskilligt att lära af ryska polisen, icke af brutalitet och kryperí, men af mod och plikttrohet, som nu brista hos oss.

Folket kommer ofvanifrån, ty materialet är nog godt.

Icke bör man fästa sig vid skriket från socialister och radikaler, men mera tänka på den tåliga och laglydiga medborgaren, för hvilken slapphetstillståndet blifvit en olidlig plåga. Allting går nu ut på, att upplösa disciplin och vördnad för lag och ordning, ja, en af våra riksdagsmän har i förskräckelsen öfver att hans popularitet aftagit bland ligapojkarne, väckt motion om, att upphöja antimilitarismen till statsinstitution. Af tidningarna ser man, att pamparne inom tvenne partier kommit öfverens om, att vid höstens val strida under samma banér, men må den laglydiga befolkningen hafva i minnet, att inskriptionen på banéret heter: Ned med tronnen, altaret och penningpåsen.

R. L.